

PAULINE
OOSTENRIJK
oboe/oboe d'amore

ENNO
VOORHORST
guitar

MODINHA

Cordero
Piazzolla
Barrios Mangoré
Villa-Lobos
Gismonti
Mora-Jimenez
Morricone

oboe/oboe d'amore

PAULINE OOSTENRIJK

ENNO VOORHORST

guitar

MODINHA

Ernesto Cordero (1946)

from *Dos Canciones Sentimentales*

1 Entre guitarra y voz (oboe d'amore) (2:02)

Astor Piazzolla (1921-1992)

2 Tango nr. 2 (tango suite) (oboe d'amore) (4:37)

3 Tanti Anni Prima (5:07)

4 Café 1930 (6:36)

Agustín Barrios Mangoré (1885-1944)

5 Hommage à Bach (1:44)

Astor Piazzolla (1921-1992)

6 Tristón (cinco piezas) (oboe d'amore) (4:59)

Agustín Barrios Mangoré (1885-1944)

7 Villancico de Navidad (2:45)

Heitor Villa-Lobos (1887-1959)

8 Bachianas Brasileiras nr. 5 (4:13)

9 Andantino (estudio nr. 5) (oboe d'amore) (2:33)

10 Modéré (estudio nr. 8) (2:55)

11 Modinha (oboe d'amore) (2:23)

Egberto Gismonti (1947)

12 Sete Anéis (3:06)

13 Agua e Vinho (oboe d'amore) (4:09)

José Mora-Jimenez (1977)

14 Echoes (4:50)

Ernesto Cordero (1946)

from *Dos Canciones Sentimentales*

15 Renunciar (oboe d'amore) (2:54)

Astor Piazzolla (1921-1992)

16 Libertango (2:11)

Ennio Morricone (1928)

17 Gabriel's Oboe (3:16)

Total playing Time: 60:30 min

MODINHA

This unusual combination of oboe and guitar has very little original repertoire. But in this colorful collection of South American music, partly transcribed by Enno Voorhorst, the expressive lyricism of the oboe, played by Pauline Oostenrijk, and the warm, passionate and rhythmical guitar playing by Enno Voorhorst will likely inspire composers to write for this combination in the future.

With this cd *Modinha* Pauline Oostenrijk and Enno Voorhorst composed a selection of pieces that reaches from Argentina to Costa Rica and from romantic songs to intricate revolving rhythms: Latin American music. The composers Heitor Villa-Lobos, Astor Piazzolla and Egberto Gismonti are considered heroes in their home countries. Their music is played in concert-halls and also on the streets. Defining it as popular or classical, the borders are blurred, but this music has found its way into the important concert venues of the world. *Modinha* is not only the name of one of the selected pieces, but also of a nostalgic love song. The oboe d'amore that Pauline Oostenrijk plays on several tracks especially suits the tender and nostalgic atmosphere of this love song.

Guitarist and composer **Ernesto Cordero** was born in 1946 in New York, and grew up in Puerto Rico. There he became professor at the University of Puerto Rico teaching guitar and composition. *Entre guitarra y voz*, the first track of this cd, is originally a song with text by the Puerto Rican pop singer Danny Rivera. This song describes a romance between the guitar and the voice - in this case a romance between the guitar and oboe d'amore. Their lovely harmony intends to transform the pain of life into love and beauty. *Renunciar* (track 15) has been published together with *Entre Voz y Guitarra* under the title: *Dos canciones*

sentimentales for voice and guitar. *Renunciar* is a song with lyrics by Gilberto Concepción Suárez and is about the pain of an unrequited love.

Astor Piazzolla was born in 1921 in Argentina and had, just like Ernesto Cordero, an important connection with New York, where he grew up and developed his love for Jazz music and Bach. Back in Argentina he played the bandoneon when he was 15 years old in several tango orchestras. He wanted to develop a new tango style with jazz and classical influences. In 1954, he dedicated himself completely to classical music and went to Paris to study with Nadia Boulanger. She convinced him not to abandon his tango style and returning home to Argentina he founded his *Octeto Buenos Aires*. He then created a new kind of tango, the *Tango Nuovo*, integrating several distinct styles of music. Aside from compositions for his own ensemble, Astor Piazzolla kept writing for classical musicians and during the seventies and eighties, he gradually became famous around the world. In 1984 he performed in Paris together with Milva and on the program was the song called *Tanti Anni Prima*. The Tango nr 2 from this cd comes from his *Tango Suite* for two guitars. *Café 1930* is the second movement from *Histoire du Tango* for flute and guitar and *Tristón* is originally a solo guitar work from his *Cinco Piezas*. In 1989 Piazzolla finally decided to play only solo with string quartet or symphony orchestra. One year later he had a stroke and for almost two years he was in a coma before he died in 1992 in Buenos Aires.

Piazzolla's great love for the music of J.S. Bach was shared by the composer **Agustín Barrios Mangoré** (1885-1944) from Paraguay. Barrios' most famous work, *La Catedral*, can be seen as a tribute to J.S.Bach. In his *Hommage à Bach*,

originally for two guitars, Barrios' admiration for this great baroque composer is perhaps even more directly seen. Barrios toured during his life through South America and, in 1930, changed his name to *Nitsuga* (spelled backwards) Mangoré, 'the Guaraní Indian from the jungles of Paraguay'. Folkloristic influences are often present in his music. On December 23rd, 1943, Barrios composed a Christmas song, *Villancico de Navidad* and dedicated it to a little girl called Martita Curias Arias. He wrote in the score the words; 'The angels from heaven sing to Martita during her days'.

Ennio Morricone (1928) composed the movie soundtrack for *The Mission* (1986) with the title song *Gabriel's Oboe*. The film story is set in the Amazon and is based on historical events in which the Guaraní Indians (Agustin Barrios was a Guaraní Indian) resisted Spanish and Portuguese domination. For this movie soundtrack Morricone was awarded a Golden Globe in 1986.

The most famous composer from Latin America is **Heitor Villa-Lobos** (1887-1959) from Rio de Janeiro, Brazil. Already at the age of 16 he was deeply inspired by the Amazon jungle and it greatly influenced his compositions. Villa-Lobos left for Paris in 1923 and there he met Andres Segovia for whom he composed many guitar works, which became some of his most popular pieces. Besides being a cello player, Heitor Villa-Lobos was also a fine guitarist and in 1928 he composed his 12 studies for solo guitar. Two of the studies, nr. 4 and nr. 8, appear on this cd, now arranged for oboe and guitar. It was after his tour through the US as a conductor that his name became known worldwide. There are two well – known songs with guitar accompaniment: *Modinha* and the *Aria* from *Bachianas Brasileiras nr 5*. The name *Bachianas* is an homage to Bach and could be trans-

lated as 'Bach in Brazilian style. Another very popular, original version of this aria is for voice and eight celli. Enno Voorhorst used parts from this version to make the arrangement on this CD.

Some consider **Egberto Gismonti** (1947) to be the new Heitor Villa-Lobos; he is also from Rio de Janeiro and is very influenced by the Amazons. Like Astor Piazzolla he studied with Nadia Boulanger in Paris and also, at a later age, turned towards classical music. In 1972 his fourth album called *Agua e Vinho* was produced. This was the title of a song, but later he recorded it also instrumentally, as on his album *Alma* from 1986. On this album you can also find the piece *Sete Aneis*. Egberto Gismonti plays many instruments, including piano and guitar. He composes mainly for his own concert programs and his scores are rarely published.

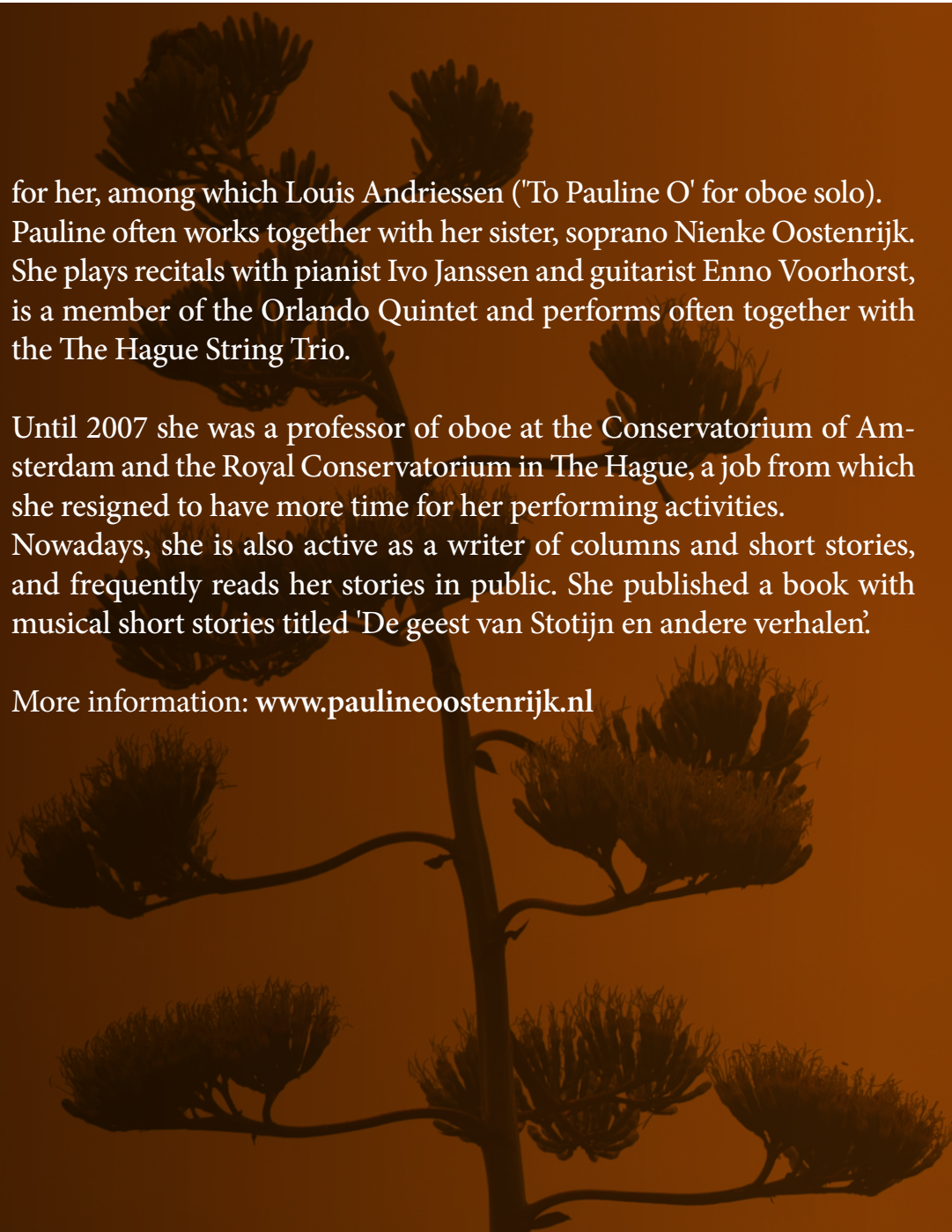
The only composition originally written for oboe and guitar is *Echoes* (2016) by **José Mora-Jimenez**, dedicated to Pauline and Enno. José Mora-Jimenez comes from Costa Rica where he studied guitar and composition at the University of Costa Rica. In 2006 he came to The Netherlands where he finished his composition studies at the Royal Conservatoire in The Hague. José Mora-Jimenez is the winner of several composition prizes such as the Prize of the association “Vrienden van het lied”, Holland (2011) and The International Timo Korhonen Composition Competition, Finland (2017). He currently lives in The Netherlands.

PAULINE OOSTENRIJK

Pauline Oostenrijk is principal oboist of the Residentie Orchestra (The Hague Philharmonic) in Den Haag. In 1999 she received the Netherlands Music Prize, which is the highest State Award for classical music. Before that, she had already won a number of prizes, among which the first prize in the Fernand Gillet oboe competition in Baltimore, resulting in a recital in Carnegie Hall. In 1986 she was appointed 'Young Musician of the Year' for The Netherlands.

She studied at the Conservatorium of Amsterdam with Koen van Slooter and Jan Spronk, and had lessons with e.g. Han de Vries, Thomas Indermühle and Alex Klein. As a second principal subject she studied piano at the Conservatorium of Amsterdam with Willem Brons. In 2015 she finished a degree in Dutch Language and Literature at Utrecht University.

Pauline's activities as a soloist and chamber musician have been recorded on a considerable number of CDs. She appeared as a soloist with a.o. the Residentie Orchestra, the Dutch Radio Philharmonic Orchestra, the Dutch Radio Chamber Orchestra, Sinfonietta Amsterdam, the orchestra of Westdeutsche Rundfunk Cologne, the Salzburger Kammerorchester, the Prague Symphony Orchestra, the Orchestre d'Auvergne and the Netherlands Symphony Orchestra. Several composers have written compositions

for her, among which Louis Andriessen ('To Pauline O' for oboe solo). Pauline often works together with her sister, soprano Nienke Oostenrijk. She plays recitals with pianist Ivo Janssen and guitarist Enno Voorhorst, is a member of the Orlando Quintet and performs often together with the The Hague String Trio.

Until 2007 she was a professor of oboe at the Conservatorium of Amsterdam and the Royal Conservatorium in The Hague, a job from which she resigned to have more time for her performing activities. Nowadays, she is also active as a writer of columns and short stories, and frequently reads her stories in public. She published a book with musical short stories titled 'De geest van Stotijn en andere verhalen'.

More information: www.paulineoostenrijk.nl

ENNO VOORHORST

Enno Voorhorst studied with Hein Sanderink, Hubert Käppel ('Musik-hochschule Köln) and David Russell.

In 1987 he won the first prize at the 7th International Guitar Competition in Hof (Germany) and in 1992 the Dutch Guitar Prize. In that same year the first prize at the Seto-Ohashi Competition in Japan. He played in the important Dutch venues such as Vredenburg, de Oosterpoort, de Anton Philipszaal and his solo concerts have taken him all over the world from Japan to El Salvador.

Enno Voorhorst is frequently guest at guitar festivals such as Siracusa (Sicilië), San Salvador (El Salvador) San Juan (Puerto Rico), Mikulov (Tsjechië), Istanbul (Turkije), Deajeon (Korea), Moskou (Rusland) and Tokyo (Japan).

His first CD featured repertoire from Agustín Barrios Mangoré (Sony 1994, Brilliant Records 2005) and earned international acclaim. This was the beginning of an International career. The Barrios specialist Rico Stover wrote about this recording: 'This CD played by Enno Voorhorst is the best I have heard thus far'. In 2012 Jorge Morel dedicated 'Recuerdos del Camino' to Enno Voorhorst with a similar comment: 'en tus manos, Dios pone el espíritu de Mangoré'.

About the CD 'Around Barrios' from 2013 Gitarre und Laute wrote: Enno Voorhorst has once again shown his class - not by bragging with

virtuosity but by musical persuasion! And also his latest CD with Bach-Pärt-Desprez received outstanding critics. According Classical Guitar this fabulous CD deserves to be in everyone's collections.

Next to his solo recitals Voorhorst forms a duo with oboe player Pauline Oostenrijk and the Russian/Mexican viola player Milhail Zemtsov.

Enno Voorhorst is currently Professor at the Royal Conservatoire in The Hague, The Netherlands.

More information: www.ennovoorhorst.com

MODINHA

De combinatie hobo en gitaar is geen alledaagse. Er is nauwelijks origineel repertoire voor geschreven. Maar in deze kleurrijke verzameling Latijns Amerikaanse muziek, deels bewerkt door Enno Voorhorst, komen de expressieve lyriek van Oostenrijks hobo spel en de warmbloedige passie en ritmiek uit de gitaar van Enno Voorhorst zo prachtig samen, dat de luisteraar zich zal afvragen waarom componisten niet eerder aan deze combinatie hebben gedacht.

Met de cd *Modinha* hebben Pauline Oostenrijk en Enno Voorhorst een programma samengesteld dat reikt van Argentinië tot Costa Rica en van romantische lyriek tot opzwepende ritmes: de Latijns Amerikaanse muziek. De gekozen componisten zoals Heitor Villa-Lobos, Astor Piazzolla en Egberto Gismonti worden in hun land door alle lagen van de bevolking gezien als helden. Hun muziek klinkt in de concertzalen, maar ook op straat. Populair of klassiek, de scheidslijn is soms heel dun, maar deze muziek heeft wel de weg gevonden naar alle podia ter wereld. De naam *Modinha* is niet alleen de titel van één van de opgenomen composities, maar vormt met haar betekenis (Portugees voor een kort, weemoedig liefdeslied) een rode draad door het repertoire op deze cd. Met name de oboe d'amore, die Pauline Oostenrijk op deze cd regelmatig ter hand neemt, past met haar tere en zangerige timbre bij uitstek bij deze sfeer.

Componist en gitarist **Ernesto Cordero** werd in 1946 geboren in New York, maar groeide op in Puerto Rico en werd aldaar professor aan de universiteit in compositie en gitaar. Het openingsstuk *Entre Guitarra y Voz* is van origine een lied op tekst van de popzanger Danny Rivera, die net als Cordero afkomstig is uit Puerto Rico. Rivera bezingt de romance tussen gitaar en zang - in dit geval tussen gitaar en oboe d'amore - die met hun samenklanken de smart van het

leven omzetten in schoonheid. *Renunciar* (track 15) is samen met *Entre guitarra y Voz* uitgegeven als *Dos Canciones Sentimentales* voor gitaar en zang. *Renunciar* is een lied op tekst van Gilberto Concepción Suárez en beschrijft de pijn van een onbeantwoorde liefde.

Astor Piazzolla werd in 1921 geboren in Argentinië en had net als Ernesto Cordero een band met New York. Tot zijn vijftiende bracht hij hier zijn jeugd door en ontwikkelde in die tijd zijn liefde voor Jazz en Bach. Terug in Argentinië speelde hij als jongeman op zijn bandoneon in verschillende tango orkesten, maar hij wilde een nieuwe stijl ontwikkelen met klassieke en Jazz invloeden. In 1954 richtte hij zich volledig op de klassieke muziek en vertrok naar Parijs om te studeren bij Nadia Boulanger. Deze overtuigde hem om zijn eigen tango stijl te bewaren en weer thuis in Argentinië vormde hij zijn Octeto Buenos Aires. Hij week nu af van de traditionele tango en combineerde verschillende muziekstijlen in zijn 'Tango Nuovo'. Naast zijn composities voor zijn eigen ensembles bleef Piazzolla ook werk schrijven voor klassieke musici. Hij werd pas wereldberoemd in de 70er en 80er jaren. In 1984 gaf hij samen met de zangeres Milva een concert in Parijs en hier werd het lied *Tanti Anni Prima* samen uitgevoerd. Tango nr.2 komt uit zijn *Tango suite* voor twee gitaren, *Café 1930* is het tweede deel uit de *Histoire du Tango* voor fluit met gitaar en *Tristón* komt uit zijn *Cinco Piezas* voor solo gitaar. Uiteindelijk besloot Piazzolla in 1989 om enkel nog solo te spelen met strijkkwartetten en symfonische orkesten. Een jaar later kreeg hij een beroerte en raakte voor een periode van bijna twee jaar in coma. Hij overleed in Buenos Aires in 1992.

De liefde voor Bach had Piazzolla gemeen met **Agustín Barrios** (1885-1944) uit Paraguay. Het beroemdste werk van Barrios is *La Catedral*, dat gezien kan worden als een eerbetoon aan Bach. Met zijn *Hommage à Bach*, origineel voor twee gitaren, maakt hij deze voorliefde wellicht nog meer duidelijk. Barrios toerde tijdens zijn leven als gitarist door praktisch heel Zuid Amerika en vanaf 1930 veranderde hij zijn naam in Nitsuga (achterstevoren gespeld) Mangoré 'the Guaraní Indian from the jungles of Paraguay'. Volksinvloeden zijn vaak in zijn muziek te horen. Het kerstlied Villancico de Navidad schreef Barrios op 23 december 1943 en droeg het op aan een jong meisje, Martita Curias Arias. Het bijschrift was: 'The angels from heaven sing to Martita during her days.'

Ennio Morricone componeerde de filmmuziek bij *The Mission* (1986) met als titelstuk *Gabriels Oboe*. Het speelt zich af in het Amazone gebied en het verhaal is gebaseerd op historische gebeurtenissen waarin het Guaraní Indianenvolk (NB Agustin Barrios Mangoré was een Guaraní Indiaan) zich verzet tegen de Spaanse en Portugese overheersing. Morricone ontving voor deze filmmuziek een Golden Globe.

De bekendste Zuid Amerikaanse componist is **Heitor Villa-Lobos** (1887-1959) uit Rio de Janeiro, Brazilië. Al vanaf 16 jarige leeftijd maakte hij reizen door de jungle van het Amazone gebied en dit heeft zijn composities sterk beïnvloed. Ook hij vertrok naar Parijs in 1923 en leerde daar o.a. de gitarist Andres Segovia kennen, voor wie hij veel gitaarstukken componeerde. Dit zijn uiteindelijk zijn beroemdste werken geworden. Villa-Lobos zelf was naast cellist ook een goede gitarist en in 1928 componeerde hij zijn 12 etudes voor gitaar. Twee bewerkte etudes hieruit staan op deze CD. Zijn naam was in die tijd nog onbekend en het

duurde tot 1952 voordat hij deze bundel uitgegeven kreeg. Pas na zijn tournee door de VS als dirigent in de veertiger jaren, werd zijn naam wereldwijd gevestigd. Met gitaarbegeleiding componeerde Villa-Lobos twee liederen; *Modinha* en de *Aria* uit *Bachianas Brasileiras* (nr. 5). Deze naam refereert aan Bach en betekent zoiets als 'Bach op z'n Braziliaans'. De originele versie is voor sopraan met 8 celli en het arrangement van Voorhorst op deze CD heeft uit deze versie ook fragmenten 'geleend'.

Egberto Gismonti (1947) wordt wel gezien als de nieuwe Heitor Villa-Lobos; ook hij komt uit Rio de Janeiro en gebruikt Amazone invloeden in zijn muziek. Net als Astor Piazzolla studeerde hij in Parijs bij Nadia Boulanger en evenals bij Piazzolla nam de klassieke muziek naarmate hij ouder werd een steeds grotere plaats in. In 1972 kwam zijn vierde album uit, genaamd *Agua e Vinho*. Dit was de titel van een lied, maar op latere platen heeft hij hier ook een instrumentaal stuk van gemaakt zoals in het album *Alma* uit 1986 waar ook het stuk *Sete Aneis* op te vinden is. Egberto Gismonti is een multi-instrumentalist en bespeelt o.a. piano en gitaar. Zijn muziek componeert hij voor zijn eigen concerten en is nauwelijks uitgegeven.

Het enige werk op deze CD, dat origineel voor de bezetting hobo-gitaar is gecomponeerd, is *Echoes* (2016) van **José Mora-Jimenez** (1977), opgedragen aan Pauline en Enno. José Mora-Jimenez komt uit San José, Costa Rica waar hij compositie en gitaar studeerde aan de universiteit. In 2006 kwam hij naar Nederland en sloot hij zijn compositiestudie af aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Hij is winnaar van veel compositieprijzen en woont in Nederland.

PAULINE OOSTENRIJK

Pauline Oostenrijk ontving in 1999 de Nederlandse Muziek Prijs, de hoogste staatsonderscheiding op het gebied van de Klassieke Muziek. Voordien had ze op nationale en internationale concoursen al de nodige prijzen in de wacht gesleept, waaronder de eerste prijs van het Fernand Gillet hoboconcours in Baltimore, die haar een recital in Carnegie Hall opleverde. In 1986 was ze de Nederlandse 'Young Musician of the Year'.

Ze studeerde aan het Conservatorium van Amsterdam bij Koen van Slogteren en Jan Spronk, en volgde daarna lessen bij o.a. Han de Vries, Thomas Indermühle en Alex Klein. Daarnaast voltooide ze de hoofdvakstudie piano aan het Conservatorium van Amsterdam bij Willem Brons en de studie Nederlandse Taal en Letterkunde aan de Universiteit Utrecht.

Sinds 1995 is Pauline als solo-hoboïste verbonden aan het Residentie Orkest. Van haar activiteiten als soliste en kamermusicus getuigen een aanzienlijk aantal cd-opnames. Ze soleerde bij o.a. het Residentie Orkest, het Radio Philharmonisch Orkest, het Radio Kamer Orkest, Sinfonietta Amsterdam, het orkest van de Westdeutsche Rundfunk Köln, het Salzburger Kammerorchester, het Prague Symphony Orchestra, l'Orchestre d'Auvergne en het Orkest van het Oosten. Verschillende componisten schreven werken voor haar, waaronder Louis Andriessen ('To Pauline O' voor hobo solo).

Pauline treedt regelmatig op met haar zus, de sopraan Nienke Oostenrijk. Ze geeft recitals met pianist Ivo Janssen en gitarist Enno Voorhorst en is lid van het Orlando Quintet. Ook treedt ze vaak samen op met het The Hague String Trio.

Tot 2007 was ze hoofdvakdocente hobo aan de conservatoria van Amsterdam en Den Haag, een functie die ze neerlegde om meer tijd aan haar uitvoerende activiteiten te kunnen besteden.

Inmiddels is ze ook actief als schrijfster van columns en korte verhalen en draagt regelmatig verhalen voor uit o.a. haar bundel 'De geest van Stotijn en andere verhalen'.

Meer information: www.paulineoostenrijk.nl

ENNO VOORHORST

Enno Voorhorst studeerde bij Hein Sanderink, Hubert Käppel (Musik-hochschule Köln) en David Russell.

In 1987 won hij in Duitsland de eerste prijs op het 7e gitaarconcours te Hof, waarna nog een aantal prijzen volgde waaronder in 1992 de Nederlandse gitaarprijs in het concertgebouw van Amsterdam en in datzelfde jaar de eerste prijs op het Seto-Ohashi concours in Japan. Hij speelde in de grote zalen van Nederland zoals Vredenburg, de Oosterpoort, de Anton Philipszaal en heeft uitnodigingen van Europa tot Azie en Amerika.

Enno Voorhorst is regelmatig te gast op o.a. de gitaarfestivals van Siracusa (Sicilië), San Salvador (El Salvador) San Juan (Puerto Rico), Mikulov (Tsjechië), Istanbul (Turkije), Deajeon (Korea), Moskou (Rusland) en Tokyo (Japan).

Zijn eerste CD met werken van Agustín Barrios Mangoré (Sony 1994) werd zeer lovend ontvangen en was de start voor een internationale carrière. Rico Stover, Barrios kenner bij uitstek, schreef: "The CD Agustín Barrios Mangoré played by Enno Voorhorst is the best that I have heard thus far." (heruitgegeven bij Brilliant Classics) In 2012 droeg Jorge Morel 'Recuerdos del Camino' op aan Enno Voorhorst met een soortgelijk commentaar: 'en tus manos, Dios pone el espíritu de Mangoré' (je handen gaf God de geest van Mangore).

Over de CD 'Around Barrios' uit 2013 schreef Gitarre und Laute : 'Enno Voorhorst has once again shown his class - not by bragging with virtuosity

but by musical persuasion!’ Zijn laatste CD ‘Bach-Pärt-desPrez’ (2015) bevatte opnieuw originele bewerkingen voor solo-gitaar en Classical Guitar Magazine schreef hierover ‘Dit is een fabelachtige CD en een must voor iedere CD-verzameling’.

Enno Voorhorst is verbonden aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag en geeft naast solo concerten ook veel concerten met hoboïste Pauline Oostenrijk of met altviolist Mikhail Zemtsov in duo Macondo.

Meer informatie: www.ennovoorhorst.com

Recording: **Mediatrack**

Producer/recording engineer: **Tom Peeters**

Microphones: Brüel & Kjaer 4003, Neumann modified by Rens Heijnis

Microphone cables, interlinks: Acoustic Revive

Recording location: **Koepelkerk Renswoude, The Netherlands**

Recording dates: **January 3,4,5, 2017**

All arrangements: **Enno Voorhorst** (except the originals: 1/4/14/15)

Booklet text Modinha: **Pauline Oostenrijk, Enno Voorhorst**

English translation Modinha: **Laura Young**

Coverphoto: **Arjan Lammerts**

Inside duo photo: **Maurice Lammerts van Bueren**

Artwork design: **Egbert Luijs (studioEGT)**

www.cobrarecords.com

